

Krihvel

Varbla Kooli ajaleht

Nr. 43

Jaanuar 2017

Täna lehes:

- Jõulude tähistamine
- Õpilasesindus Varbla hooldekodus
- Järjejutt „Unustatud raamat“
- Konkurss „Eesti kõige linnusõbralikum klass“
- Varbla kooli õpilaste huvitegevus. Küsitluse kokkuvõte

Varbla Kooli II õppeveerandi tublimad:

I klass

Anett Oja
Robin Sirel
Oliver Reeder

II klass

Brita Põldaru „5“

III klass

Kerttu –Kätriin Kepp
Carola Liiv
Timo Arusalu

IV klass

Kristjan Kallasmäe „5“
Kennar Metsniit

V klass

Kateriin Schär

VI klass

Kirke Kaasikoja
Ly-Ann Liiv
Mareena Metsmaa

VII klass

Marielle Laasma
Sten-Jents Käärt

VIII klass

Kevin Kallasmäe
Jaanus Põldaru

Kiitus tublidele õppuritele!

„Tihane“ Marie-Eliise Sutt 5.klass

„Leevike“ Biret Põldaru 6.klass

Novembri alguses ühinesime veebiportaali eestilapsed.ee ja Balsnacki poolt välja kuulutatud konkursiga „Eesti kõige linnusõbralikum klass 2017“. Konkurss kestab märtsikuuni ning terve talve vältel saavad lapsed lahendada erinevaid ülesandeid, mis tõstavad laste tähelepanu meil talvituvatele lindudele, nende toitmisele ja nende eest hoolitsemisele.

Märtsis loositakse finaali jõudnud koolide vahel välja 1000€ suurune preemia, mida projektis osalenud klass või grupp saab ühiselt kasutada, näiteks klassiekskursioonile minekuks või mõneks muuks ühistegevuseks.

Jätkub

Jõulukuu oli siginat-siginat täis ...

beid, ehete valmistamist ja muud jõuludega seonduvat. Vaikselt hakkaski lähenema jõulupidu, mille tarbeks harjutati laule, tantse ja luuletusi.

Viimasel koolipäeval tulime kooli alles kella 11-ks. Jõuluhommik algas sel aastal nii, et sõitsime üheskoos Varbla kirikusse. Seal oli kõik väga pidulik, igal pool põlesid küünlad ja kuusk oli ehetes. Kirikus laulis Andro ühe jõululaulu ja seejärel rääkis koguduse õpetaja Lembit Tammsalu meile sellest, et jõulude ajal on oluline lähedasi meeles pidada, kalmistul käia ja lähedastele küünlad süüdata, veel

jutustas ta meile loo kingsepp Martinist. Lõpuks laulsid kõik koos ühe laulu ja kirikuõpetaja soovis meile kõigile ilusaid pühi.

Peale kirikus käimist tulime koolimajja tagasi ja sõime jõululõuna, mis oli päris hea. Siis tulid meile külla päkapikud, kes korraldasid noorematele õpilastele igasuguseid põnevaid mängu ja viktoriine. Pärast viktoriini pidime ehtima kaks õpilast kuusepuuks. Neile seoti roheline kangas ümber ja pandi

ehetel külge.

Peale lõunasööki ja päkapikkudega lustimist olid kõik elevil, sest kell 15 algas jõulupidu. Pidutõimus rahvamajas. Laudade peale panime enda valmistatud kooke, pirukaid ja piparkooke, joogiks oli glõgi. Kui olime kõik saali kogunenud, võis kontsert alata.

Kui esinemine läbi sai, siis tutvustasid päkapikud meile veel vanaaegseid jõulukombeid. Tore oli nendega koos mängida. Lõpuks jagasid nad meile kingipakid ka kätte! Kui kingid jagatud ja luuletused loetud, siis läksime koju ja algaski vaheaeg.

Kirke Kaasikoja

panid nad päkapikumütsid riputama. Igal nädalal toimus adventihommik, kus erinevad klassid tutvustasid jõulukom-

Viisime Varbla hooldekodusse jõulurõõmu

Meie kooli õpilastel ja õpetajatel tekkis peale mardilaata mõte, et võiks enda valmistatud küpsiste ja ehetega rõõmustada ka Varbla hooldekodu hoolealuseid.

Juba detsembri alguses meisterdasime üheskoos erinevaid jõulukaunistusi: papist jõulukuuski ja päkapikke, pehmeid valgeid ingleid, käbidest päkapikke ja joogikõrtest lumehelbeid, mille abil muuta hooldekodu toad rõõmsamaks ja jõulupäraseks.

Samuti otsustati terve kooliga küpsendada midagi maitsvat. Lasteaialapsed meisterdasid ja kaunistasid piparkooke, vanemate klasside õpilased valmistasid koolikoka juhendamisel pehmet piparkooki, porgandimuffineid ja pitsapirukaid, mida vanainimestel oleks mõnus süüa.

19.detsembri pärastlõunal andsid koolidirektor Urmas Reinfeldt ja muusikaõpetaja Kersti Rohtväli koos õpilastega kaunistused ja maiustused Varbla hooldekodule üle. Lapsed laulsid ka mõned kaunid jõululaulud, mis tegid hoolealuste meele rõõmsaks.

Selline ettevõtmine on väga südantsoojendav. Nagu vanurite silmist võis välja lugeda, meeldis see neile väga. Loodame veel midagi sellist tulevikus teha.

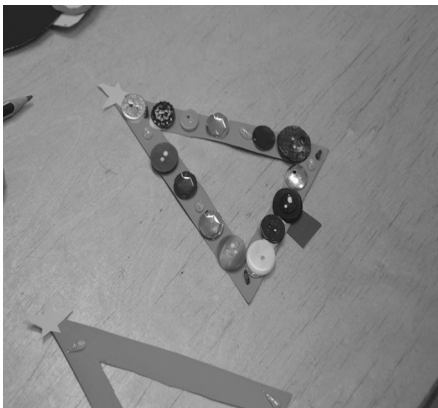
Mareena Metsmaa

Lasteaialapsed enda valmistatud piparkookidega

Õpetaja Kersti Rohtväli ja õpilasesinduse liikmed hooldekodus esinemas

UNUSTATUD RAAMAT

Järjejutt 2.osa Mareena Metsmaa

Olime just hetk tagasi kuulnud kellegi samme ning näinud varju. Äkki ilmiski nurga tagant välja sõjast saadik varjunud neuu. Võpata-sime hetkeks ning seejärel toibusime juhtunust. Mina aga hakkasin kohe muretsema ja küsisin neuu käest:

"Kes sa oled? Kuidas sa siia said? Miks sa üldse siin oled? Kas sinuga on kõik korras?"

"Olen Teele. Sõja ajal põgenesin siia, sest see oli Eestis ainuke turvaline koht, kus olla ja kui sõda lõppes, pandi mind siia kinni, sest arvasi, et see koht on tühi. Minuga on kõik enam-vähem korras, ainult koht on veidi tühi ja joogijanu on ka. Muide enne, kui te mind leidsite, sain just viimase leivatüki hamba alla ja viimase veevaru jõin ka ära."

"Miks sa märku ei andnud, et sa siin oled?" küsis Marita, kes ei olnud ikka veel kummalisest situatsioonist üle saanud.

"Kuigi sõda oli läbi tunnetasin, et kui ma välja lähen, pole seal ikkagi turvaline olla ja kui minna pärismaailma, oleksin ma ammu ajalugu. Nimelt on siin koopas täielik aja peatumise tsükkel. Ma tean, see tundub absurdne, kuid see on tõsi," lausus tüdruk väriseval häälel.

"Me peame su siit välja toimetama, sest sa tundud kurnatud ja oled lihtsalt siin viibimisest väikese trauma saanud," arvas isa, kes lõpuks tõi asjasse selgust.

"Ei, ei välja ei tohi minna, seal on ohtlik, seal on kurjad sõdalased!" vastas tüdruk hirmunult.

"Nüüd ei ole enam midagi, sõda on juba ammu ajalugu," lausus isa.

"Ei, ma ei tule siit enam välja!" jäi tüdruk endale kindlaks.

"Kadri, palun mine too jooksuga autost uinuti, millega ta veidikeseks uinutada. Ta on niivõrd segaduses, et ta ei saa enam aru mis toimub," palus isa.

Jooksin kiiresti koopast välja, kuuldud veel, kuidas Teele hõikas: "Ära mine sinna!"

Krahmasin kiirelt isa esmaabikarbit kaks unetabletti ning suundusin koos tablettide ning suure tekiga koopasse tagasi. Jõudes tagasi isa, ema, Marita, Pireti ja Teele juurde, ulatasin isale koheselt tabletid. Teele uinus silmapilkselt, panime teki maha ning tõstisime ta sinna peale. Haarasime teki otstest kinni ning viisime ta ühte telkidest, mis seisis meie kämpingupaiga juures. Tagasi auto juurde minnes kurtis ema:

"Oh vaene tüdruk, mida ta on küll pidanud läbi elama! Loodame, et temaga saab kõik korda."

"Ära muretse, ma arvan, et temaga saab kõik korda," lausulin lõpuks ka mina.

"Me lähme Kadriga tagasi koopasse asja uurima. Eks ole, Kadri?" küsis isa.

"Mhmh, " vastasin lühidalt, vältimaks pikka kahekõne.

Niisiis seadsime sammud tagasi koopasse. See tammumine oli tüütu, muudkui edasi-tagasi-edasi-tagasi. Jõudsimme tagasi samasse paika, kus olime pooleli jäänud. Minnes edasi, leidsime eest nii öelda mõistatuse. Kuna isa oli minuga võrreldes täielik ajuhiiglane, siis lahendas ta selle kohe, natuke arvutamist ja natuke taipu. Edasise teekonna käigus leidsime palju ruume, mida avastada, kuni jõudsimme ühe avara ruumini, kus paistis midagi olevat, kuid oli liiga pime. Taskulambi unustasin ma loomulikult maha. Isa oli küll täielikult ette valmis-tunud, ta sobras veidi aega kotis ja tõmbas siis välja taskulambi. Näidates valgust sinna, kuhu vaja, seisime äkki tohutu kullavaru ees! Ma pidin imestusest peaaegu minestama, aga õnneks seda ei juhtunud. Suures imestuses sammusime isaga varanduse poole. Isa käskis mul taskulampi hoida, et ise kulda uurida. Hetkeks tekkis vaikus, kostis ainult müntide klõbinat, seejärel lausus isa:

"See on puhas kuld!"

"Mis me sellega nüüd teeme?" küsisin mina.

"Me peaksime sellest kusagile teatama," arvas isa.

"Ma ei tea ... vaatame mis saab."

Läksime edasi läbi kitsa vahekoridori, mille seintel olid ürgaegsed koopamaalingud. Isa oli sellest vägagi vaimustuses ja tundus olevat hõivatud uurimisega. Edasine tee viis meid kitsasse ruumi, kust tee jällegi lõppes. Seekord sain ka mina särelda, sest isal oli silmanägemine veidike paigast ära, mis tähendas, et ta ei näe lähedale ning ta palus minult abi. Ta käskis vaadata mingit imepisikest kirja, mis pidavat kirjeldama ürgaegset elu siin Paleovalges. Need paistsid olevat nagu hieroglüüfid või mingid sedamoodi pildikesed. Rääkis isale nähtust ja ta kratsis selle jutu peale kukalt. Hakkasime tagasi õue liikuma, sest olime kuulnud kajamas ema hüüdu: „Söök on valmis!“

Jõudnud tagasi laagriplatsi selgus, et Teele oli ka üles ärganud. Marita ja Piret olid aga hoopiski tukastama jäänud. Just siis, kui mõtlesin neid üles äratada, lausus ema:

"Kadri, tule nüüd sööma! Jätan tüdrukutele hilisemaks ka veidi süüa!"

"Hea küll, ema."

Läksin istusin laua äärde ja hakkasin vaikselt kahvliga toitu manustama, kuigi mul polnud mingit isu. Kell hakkas vaikselt õhtu peale tiksuma ja me istusime lõkke ääres, kui lõppude lõpuks ärkasid ka Marita ja Piret üles. Lausulin naerdes:

"Tere hommikust, unimütsid!"

"Naera, aga naera," lausus Marita pahuralt.

"Mis te seisate seal nagu tõmbid? Tulge istuge!" kutsus ema.

"Kas sa meile ka kunagi räägid, mis te seal koopas avastasite?" küsis Piret, kes oli terve aja vaikinud ...

"No te magasite sada kakskümmend aastat ja ma ei tahtnud teid äratada, Okasroosikesed," lausulin naerulaginal.

"Ha-ha, väga naljakas," ironiseeris Marita.

"Okei, asume nüüd asja kallale," lõpetasin mina jututeema, sest olin juba tükk aega väsinud ning soovisin ka varsti magama heita.

"Hea küll," lausulasid kõik, kes lõkke ümber ...

Jätkub ...

Konkurss „Eesti kõige linnusõbralikum klass“

Meie koolist osalevad konkursil 1.-7.klassi õpilased, kokku 25 õpilast.

Esimeseks ülesandeks oli ehitada lindudele söögimaja. Majakese ehitamise võtsid enda peale 7.-8.klassi poisid, kes tegid selle peamiselt looduslikest materjalidest ning riputasid söögimaja lasteaia mänguväljaku kõrvale õunapuuoksale.

Detsembris joonistasime kunstiõpetuse tundides lindudest pilte. Jaanuari ülesandeks oli kirjutada lindudest erinevaid jutukesi või luuletusi. Veebruaris tegeleme konkursi viimase ülesandega, milleks on meisterdada midagi põnevat, mis seostub lindudega.

Kõik tehtud tööd laetakse üles konkursi korraldajate kodulehele <http://eestilapsed.ee/balsnack/> ning koolid, kelle õpilaste tööd koguvad publikult enim laike või saavad žürii heakskiidu, saavadki pääsu finaali.

Balsnack saatis nii meile kui ka lindudele stardipaki, milles oli maitsvat nosimist. Meile pakub väga huvi selliste asjadega tegelemine ja läheme ikka lõpuni välja!

Mareena Metsmaa

Ühe leevikese lugu

Väike leevike lendas seemneid otsima. Ta leidis ühe puu alt musta linnu, kes oli lõksu jäänud. Leevike tõttas võõrale appi ning päästis ta välja. Nüüd jätkas punarind oma teed. Varsti leidis ta maast poolkülmunud linnupoja. Leevike võttis poolkange linnu kaasa ja hakkas ta ema otsima. Ta lendas kolmanda puu juurde. Linnuema elas seal. Leevike andis linnupoja emale ning lendas toitu otsima taas. Lõpuks leidis lind süüa. Nüüd on tal tuju hea.

Anett 1.klass

Varbla varblane

Ristikivi õlale
istub väike varblane,
vahel Hengi pingi peal
puhkab tiiba ta.

Varblastel igav ei hakka siin õues,
eriti siis, kui kevad on põues.
Mõnikord kahel siin lihtsalt on igav,
muidu ei ole siin elul viga.

Aastaid meil lennata tuleb siin,
vahest väsib meie tiib,
siis tuleb teha üks väike tiir,
küll hiljem see tee sind koju viib.

Kregor 4.klass

Leevikene tsirts-tsärts
Elab talvel meil
Elab koos perega
Vahva väike linnuke
Ilus punakõhuke
Kõrgel kõrgel ladvas
Elab meie leevike

**Kerttu-Kätriin
3.klass**

Elas kord üks tihane
ta oli väga vihane
sõi pekitükki
tegi mitu kükki
ja koju läks

Robin 1.klass

Kateriin Schär 5.klass

Varbla kool on meie kool
Aga Varblas on ka varblaseid
Rasmus on minu sõber ja ta tahab
Banaaniga varblaseid toita. Ta
Laulaks varblastele head laulu
Aga ta ei oska hästi laulda
Nii see varblane elab ja laulab
Eestis.

Aaron 5.klass

Vilgas
Ahne
Reibas
Bravuurne
Lihtne
Armas
Nõudlik
Elav

**Mareena
6.klass**

Tihased

Juba jälle talv on käes,
tihaseid sa aknal näed.
Aknaklaasi toksivad,
süüa aina otsivad.
Mis siis teha, saapad jalga!
Tarvis neile süüa anda.
Rasv on hea ja seemned ka,
pean neid ruttu aitama.

Bamela 4.klass

Varbla kooli õpilaste huvitegevus

Küsitluse kokkuvõte

Kevin Kallasmäe, Jaanus Põldaru

Otsustasime enda loovtöö teha noorte huvitegevuse teemal. Selleks, et noorte huvitegevusest rohkem teada saada, viisime oma kooli õpilaste hulgas läbi küsitluse.

Enne küsimustiku koostamist arutasime õpilasesindusega, millised huvitegevused võiksid üldse lastele huvi pakkuda, samuti arutlesime Varbla noortetoa teemadel, milline võiks olla selle ruumi sisustus, mis päevadel ja kui kaua võiks noortetuba olla avatud ning milliseid tegevusi võiks seal ühiselt ette võtta.

Küsimustikule said vastata kõik õpilased 1.-9.klassini. Välja jagasime 33 ankeeti, milles saime tagasi 24.

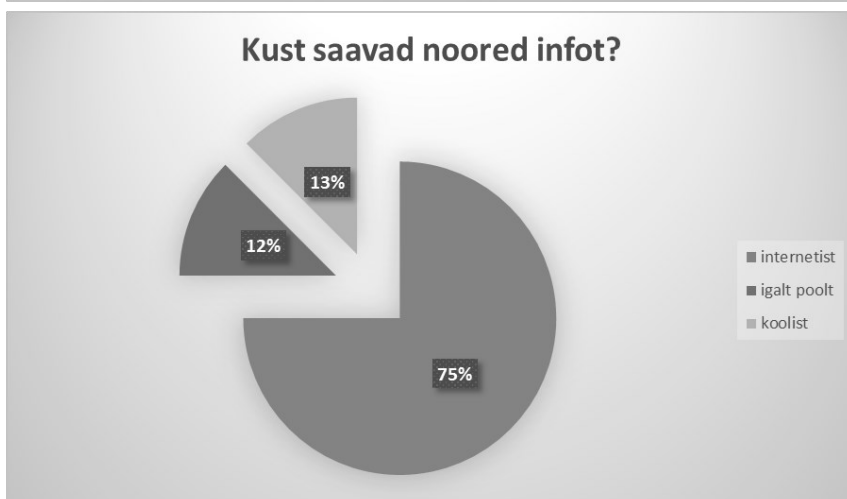
Küsitlusele vastas 11 poissi ja 13 tüdrukut.

Selgus, et hetkel meie koolis toimuvatest huviringidest on kõige populaarsem jalgpall, sellele järgnevad mudilaskoor, ansambel ja keraamika.

Väljaspool meie kooli käib huviringis ainult 2 õpilast. Enamik õpilastest sooviks, et koolis oleks peale tunde rohkem vaba aega. Noored sooviksid peale tunde näiteks trennis käia, mängida, teistega koos olla, jõusaalis, mõnes muus ringis või noortetoas käia.

Varbla noortetoa kohta oli meie küsimustikus mitu küsimust. Küsimusele: *Kas käiksid peale tunde Varbla noortetoas?* vastas jaatavalt 17 õpilast ehk 71%. 7 õpilast arvas, et nad ei külastaks noortetuba.

Lasime noortel välja pakkuda erinevaid ideid, milline võiks olla noortetuba, mis noori köidaks ja kus nad meelsasti oma aega sisustaks. Sisustuse osas pakuti, et noortetoas võiks kindlasti olla telekas, kaasaegne arvuti, muusi-

kakeskus, suured kõlarid, kottitoolid, tasuta juhtmevaba internet, piljard, lauatenis, lauahoki, Xbox ja PlayStation 4, iga-sugused erinevad lauamängud, batuut, võimalus ehitada mudelid. Pakuti välja veel erinevaid põnevaid ruume, nagu

näiteks ronimise džungel (ronimistorud), põgenemistuba, mängutuba, võlutuba, peituseruumid, diskotuba jne. Noored sooviksid kindlasti ka söögitegemise võimalust, kuna paljusid huvitab kokandus.

Varbla kooli õpilaste huvitegevus

24 õpilasest 14 arvas, et noortetuba võiks olla avatud iga päev. 7 õpilast tahaks, et tuba oleks avatud mõned päevad nädalas, 2 õpilast, et ainult nädalavahetustel ja 1 õpilase arvates võiks noortetuba olla avatud ainult mõned korrad kuus.

Küsitluse põhjal selgus, et meie kooli õpilasi ei huvita hetkel koostöö teiste piirkondade noortega. 16 õpilast 24-st vastas, et nad ei soovi ühiseid laagreid, pidusid või väljasõite teiste valdade noortega, sest nad on võõrad. Samuti ei ole meie noored eriti huvitatud ise mõne ürituse korraldamisest. Sellele küsimusele vastas eitavalt samuti 16 õpilast ehk 67% kogu vastanute arvust.

Küsimustiku lõpus soovisime teada, kust saavad meie kooli noored hetkel infot noori puudutavate teemade kohta. Selgus, et enamik noori (75%) saab infot internetist, järgmiseks infoallikaks osutus kool (13%) ja ülejäänud (12%) saavad infot mujalt, nt sõprade, vanemate või tuttavate käest.

Lisame küsitluse juurde tabeli, milles on välja toodud tegevused, mis pakuvad hetkel meie kooli õpilastele kõige suuremat huvi. Nagu tabelist selgub, sooviksid väga paljud tegeleda parkuurimisega, erinevat liiki ralliga, ujumisega, jõusaalis käimisega. Samuti huvitab paljusid fotograafia, aeroobika, ratsutamine ja kokandus. Kõige vähem huvitavad meie kooli õpilased loodusest ja muusika tegemise võimalustest.

Küsitluse tulemus annab hea pildi Varbla kooli õpilaste huvitegevuse hetkeseisust. Kokkuvõtteks saab öelda, et meie kooli õpilasi huvitab het-

HUVITEGEVUSED	Huviliste arv
parkuurimine	24
autoralli	18
kardirada	18
ujumine	17
jõusaal	16
poksimine	16
motokross	15
fotograafia	15
aeroobika	14
ratsutamine	14
kokandus	13
ellujäämisõpetus (matkamine)	13
näitering	12
IT (infotehnoloogia)	12
maadlus	11
juuksed/küüned/meikimine	11
käsitöö	9
tehnikaring	9
bänd	8
pilliõpe	7
loodusring	5

ke kõige rohkem see, et

- 1) Varbla noortetuba saaks kaasaegsema sisustuse ja sinna loodaks vaba aja sisustamiseks mitmekesisemaid võimalusi
- 2) noortetuba oleks avatud iga päev
- 3) koolis oleks peale tunde rohkem vaba aega (buss läheks hiljem), et millegi põnevaga tegeleda
- 4) olla koos oma kooli/valla noortega

- 5) saaks tegeleda parkuurimisega

Soovime oma loovtöö raames õpilaste silmaringi laiendada ja plaanime korraldada kevadel ühe põneva päeva, kuhu tahame kutsuda esinema just selliste eriliste hobidega tegelejaid. Arvame, et selline üritus annaks õpilastele palju ideid vaba aja veetmiseks ning näitaks, et kui on tahtmist, huvi ja ettevõtlikkust, saab tegeleda kõigega.

Õnnitleme
jaanuari ja
veebruari
sünnipäevalapsi!

Brita
Kateriin
Kirke
Sten-Jents
Allan

PALJU ÕNNE!

Kuulutame välja
foto-ja videokonkursi

„PÜÜA HETKI KOOLIPÄEVAST“

Ootame huvitavaid lavastatud FOTOSID ja lühikesi VIDEOKLIPPE, mis iseloomustaksid meie igapäevast koolielu - hetki tunnis, vahetunnis, söögilauas, õues, bussis, üritustel. Samuti fotosid õppevahenditest, meie kooli ruumidest jne.

Fotod ja videoklipid tuua mälupulgal või mõnel muul andmekandjal õp. Karini kätte hiljemalt

31.märtsiks!

Kolm parimat tööd saavad AUHINNA!

14.vebruaril

tähistame koolis

SÕBRAPÄEVA

- riietus punane/valge/roosa
- sõbrapaelte punumine
- avatud fotonurk sõbrapiltide tegemiseks
- valmistame koos küpsisetorti
- sõbralikud mängud
- töötab sõbrapostkast

Ole kohal!

*Parim sõber on see,
kes ulatab Sulle käe,
aga puudutab hoopis südant!*

Toimetused: Kevin Kallasmäe, Jaanus Põldaru, Mareena Metsmaa, Kirke Kaasikoja, Mary-Marleen Kais, Aaron Laius

Juhendaja: Karin Lumera

Ajalehe trükkis **Hansaprint**